

ővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.309/2014/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2015. év április hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.198/2013/26. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által a másodfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 76.320,- (hetvenhatezer-háromszázhusz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Székesfehérvári Járásbíróság a 2013. év május hó 21. napján kelt 7.B.294/2013/4. számú ítéletével a vádlottat 1 rb. sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317. § (1) és (6) bekezdés b/ pontja), 1 rb. folytatólagosan elkövetett pénzhamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 304. § (1) bekezdés c/ pontja, (3) bekezdés), 2 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntette (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés b/ pontja), 1 rb. lopás büntette (1978. évi IV. törvény 316. § (1) és (5) bekezdés b/ pontja), 2 rb. csalás büntette (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés (2) bekezdés II. fordulata c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 1 rb. sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c/ pontja, (4) bekezdés b/1. pontja), 3 rb. csalás büntette (1978. évi IV. törvény 317. § (1) és (2) bekezdés II. fordulat c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 2 rb. csalás büntetének kísérlete (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a/ pontja), 15 rb. közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b/ pontja), 6 rb. közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c/ pontja), 1 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) és (7) bekezdés b/ pontja), 2 rb. sikkasztás vétsége (1978. évi IV. törvény 317. § (1) és (2) bekezdés II. fordulat c/ pontja), 2 rb. csalás vétsége (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c/ pont), 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) és 8 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Elrendelte a Gödöllői Városi Bíróság 1.B.858/2004. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Ellenben a vádlottal szemben 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a/ pontja) miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Rendelkezett vagyonelkobzásról, polgári jogi igényről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, mely alapján eljárva a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2014. év április hó 30. napján kelt 1.Bf.198/2013/26. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlott cselekményeit 1 rb. sikkasztás büntették (1978. évi IV. törvény 317. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (6) bekezdés b/ pontja), 3 rb. sikkasztás büntették (1978. évi IV. törvény 317. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 1 rb. lopás büntették (1978. évi IV. törvény 316. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (5) bekezdés b/ pontja), 1 rb. csalás büntették (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (5) bekezdés b/ pontja), 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntették (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (5) bekezdés b/ pontja), 5 rb. csalás büntették (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 2 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntették (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 1 rb. csalás büntette kísérletének (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés b/ pontja), 2 rb. közokirat-hamisítás büntették (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a/ pontja), 19 rb. közokirat-hamisítás büntették (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b/ pontja), 5 rb. közokirat-hamisítás büntették (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c/ pontja), 11 rb. magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. törvény 276. §) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett pénzhamisítás büntették (1978. évi IV. törvény 304. § (1) bekezdés c/ pontja, (3) bekezdés) minősítette, illetve nevezte meg.

A vádlottat 1 rb. csalás büntették kísérlete (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés), 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b/ pontja) és 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett előzetes letartóztatás beszámításáról, polgári jogi igényről, bűnügyi költségről.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentett be másodfellebbezést részben felmentés, részben enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.715/2014/2-I. számú átiratában - és a képviselője a nyilvános ülésen - a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján kiegészítette, illetve pontosította, az így irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Ezen tényállásból a törvényszék megalapozottan vont következtetést a vádlott bűnösségére. A kiszabott büntetés törvényes, ennek enyhítése nem indokolt.

Mindezek alapján indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő perbeszédében fenntartotta a bejelentett fellebbezést és a XIV. és a XVII. pont alatti cselekményeknél indítványozta a vádlott felmentését, kifejtve, hogy a XIV. pont alatti cselekménynél a vádlott csupán érdeklődött, így a cselekmény kísérleti szakba sem juthatott, illetve a XVII. pont alatti cselekménynél pedig nem állt szándékában a gépkocsi eladása, nem vizsgálták megfelelően a védekezését.

Emellett hangsúlyozta, hogy a vádlott beismerő vallomást tett, jelentős az időmúlás, illetve kiskorú gyermek tartásáról kell gondoskodnia.

Mindezek alapján olyan mértékű szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt, amelyből a vádlott vagy kitöltve szabadul, vagy amely nem haladja meg túlzottan az eddig fogvatartásban eltöltött időt.

A vádlott a nyilvános ülésen a családfenntartó szerepét, illetve rossz egészségi állapotát emelte ki. Emellett utolsó szó jogán még elmondta, hogy nem tudta, hogy az 1. pontban szereplő pénz hamis.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a vádlott és védője fellebbezése folytán bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első-, és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság kellő alapossággal járt el, amikor az ügyben másodfokon tárgyalást tűzött ki, amely keretében bizonyítást vett fel, illetve az elsőfokú eljárásban megvalósított - és az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát eredményező - eljárási szabálysértés orvoslása érdekében tárgyalás anyagává tett több olyan okirati bizonyítékot, amelyeket az elsőfokú bíróság nem ismertetett az eljárásában, holott azokat bizonyítékként értékelte az egyes tényállások megállapításánál. A Székesfehérvári Törvényszék észlelte azt is, hogy a járásbíróság által megállapított egyes tényállások megalapozatlansági okoktól szenvednek, így elsősorban iratellenes megállapításokat tartalmaznak, de részben felderítetlenek és hiányosak is (Be. 351. § (2) bekezdés a/, b/, c/ pontok).

A másodfokú bíróság orvosolta az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási hibákat, kiküszöbölte az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát, így a bizonyítás teljes körűvé és törvényessé vált. A Székesfehérvári Törvényszék az általa felvett bizonyítással megalapozottan és törvényesen egészítette ki, illetve helyesbítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást több ponton is, amely ezáltal megalapozottá vált, és így irányadó volt a másod-, és harmadfokú eljárásban is.

A védelem két tényállási pont kapcsán terjesztett elő felmentésre irányuló kérelmét. Ezek közül a XIV. tényállási pont alatti bűncselekmények miatt emelt vád alól a törvényszék másodfokon már felmentette a vádlottat, míg a XVII. tényállási pontot illetően pedig a vádlott bűnösségének megállapítására a saját beismerő vallomása alapján került sor, az eljáró bíróságok pedig értékelték a cselekmény kapcsán is a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Ebben a részében a fellebbezés valójában a bizonyítékokat értékelő tevékenységet támadta, azonban ez a felülmérlegelés tilalmára tekintettel eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállásból a másodfokú bíróság, illetve - a felmentő rendelkezésekkel érintett két tényálláspont kivételével - az elsőfokú bíróság is okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A Székesfehérvári Törvényszék a másodfokú ítélet 15. oldalától kezdődően a 19. oldallal bezárólag részletesen, alaposan és helytállóan indokolta azt, hogy mely esetekben és miért minősítette a járásbíróságtól eltérően a vádlott terhére megállapított egyes bűncselekményeket. Ezen jogi indokolás teljes, azzal az ítéltábla egyetért, szükségtelen azt bármivel kiegészíteni.

Ugyancsak helyesen foglalt állást a másodfokú bíróság annak kapcsán, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori büntetőtörvényt kell alkalmazni a vádlott vonatkozásában. A törvényszék okfejtése hibátlan, az új Btk., a 2012. évi C. törvény rendelkezései nem eredményeznek enyhébb elbírálást a vádlottra nézve, így főszabályként érvényesülően az 1978. évi IV. törvény, mint elkövetéskori büntetőtörvény alkalmazása törvényes.

Az eljáró bíróságok feltárták a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket és mindezeket összevetve a cselekmények tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra való veszélyességgel megfelelő mértékű büntetést szabtak ki, amely semmiképpen sem tekinthető eltúlzottnak, ezért a védelem enyhítésre irányuló fellebbezése sem vezethetett eredményre.

A másodfokú ítélet további rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A vádlott által a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe az ítéltábla a 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Budapest, 2015. év április hó 23. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.198/2013/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.309/2014/19. számú végzésével a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. év április hó 23. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke